

Pohyb sester a porodních asistentek v systému zdravotnictví

Předběžné výsledky dotazníkového šetření

Jak se sestry a porodní asistentky pohybují v českém zdravotnictví?

Jak často sestry a porodní asistentky během své kariéry mění obor, typ péče nebo zaměstnavatele, a proč? Na tyto otázky hledalo odpovědi dotazníkové šetření „**Pohyb sester a porodních asistentek v systému zdravotnictví**“ realizované NCO NZO ve spolupráci s Univerzitou Karlovou.

Cílem výzkumu bylo podrobně porozumět profesním zkušenostem sester a porodních asistentek: od přechodů mezi obory a typy péče, přes odchody ze zdravotnictví, až po faktory ovlivňující možnost skloubit práci s rodinným životem. Získané poznatky mohou pomoci lépe plánovat zdravotnický personál a podporovat stabilitu a udržitelnost pracovní síly.

Dotazník byl určen praktickým, všeobecným a dětským sestrám a porodním asistentkám, které aktuálně pracují nebo pracovaly ve zdravotnictví. Sběr dat probíhal v listopadu a prosinci minulého roku. Výzkum je součástí projektu JA HEROES, který se dlouhodobě věnuje otázkám plánování zdravotnického personálu. Výsledky průzkumu budou rovněž využity v rámci diplomové práce, která umožní hlubší analýzu profesních drah sester.

Předběžné výsledky

Dotazník byl šířen formou e-mailu mezi hlavní sestry po celém Česku, dále prostřednictvím České asociace sester, pomocí plakátů šířených během vzdělávacích kurzů NCO NZO a také zveřejněn na jejich sociálních sítích. Bylo nasbíráno celkem 990 odpovědí. Výsledky zde uvedené jsou pouze předběžné a celková analýza bude finalizována později v tomto roce.

Po validaci dat byly analyzovány odpovědi 988 respondentů/ek, z nichž bylo 946 (95,75 %) žen, 41 (4,15 %) mužů a 1 (0,01 %) osoba jiného pohlaví. Respondenti/ky byli ve věku od 19 do 73 let.

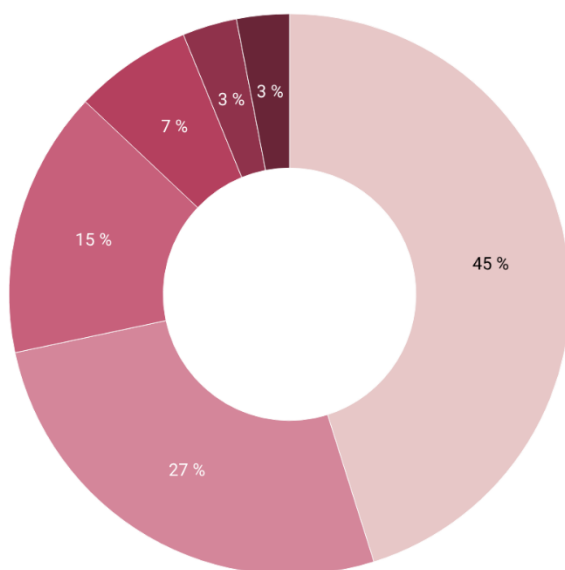
Téma pohybu sester bylo stěžejním a týkalo se jej tak nejvíce otázek. Zjišťováno bylo, kolikrát daný/á respondent/ka přecházel/a do jiného oboru či typu péče, do jakého a z jakého důvodu. Dále bylo zjišťováno, zda daný/á respondent/ka někdy odešel/a od poskytovatelů zdravotní péče, na jak dlouho a pokud tak neučinili, tak zda o tom někdy uvažovali. I pro otázky intencí či skutečného odchodu byly zjišťovány důvody.

Z dosavadních výsledků se ukazuje, že přes 45 % dotázaných nikdy nezměnilo typ ani obor péče, ve kterém pracovali. U většiny však došlo ke změně alespoň 1x. Nejčastěji pak u respondentů/ek, kteří obor či typ péče změnili, tak došlo právě 1x (Obr. 1). Práci u poskytovatelů zdravotní péče ukončilo 28 % respondentů/ek. Z těch, kteří zdravotnictví nikdy neopustili, o ukončení práce u poskytovatelů zdravotní péče přemýšlelo 47,6 %.

Obr. 1: Počet změn oboru/typu péče během kariéry respondenta/ky

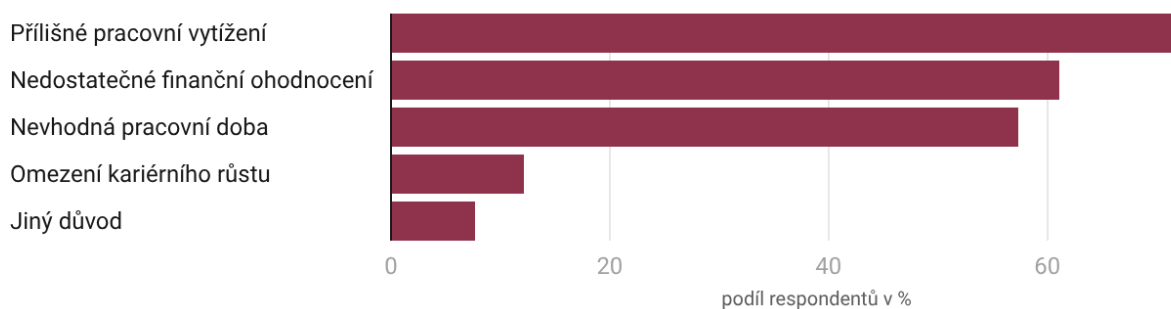
0x 1x 2x 3x 4x 5 a vícekrát

Druhým tématem, na něž byly zjišťovány názory a zkušenosti, bylo skloubení rodinného a pracovního života. Všichni respondenti/ky byli dotázáni, zda je omezuje/omezovala jejich práce v tom, mít takový počet dětí, který by si přáli. Na další témata mateřské a rodičovské dovolené, zda při ní pracovali či ne a z jakého důvodu, byli dotazováni ti, kteří uvedli, že mají alespoň jedno dítě.

Předběžné výsledky ukazují, že téměř 16 % osob se cítilo být omezeno v realizaci své plodnosti, a to nejčastěji z důvodu přílišného pracovního vytížení, nedostatečného finančního ohodnocení či nevhodné pracovní doby (Obr. 2). Zbývajících 84 % uvedlo, že je jejich práce v chtěném počtu dětí nijak neomezovala.

Obr. 2: Důvody omezení v plánovaném počtu dětí, podíl respondentů/ek, kteří se cítí být omezení v plánovaném počtu dětí*

* Respondenti/ky mohli volit více důvodů.